

[Glistrup]

tevæsenet. Selvfølgelig skal da borgerne, når de kan dokumentere, at de er blevet forkert beskattet, kunne få ændret deres skatteansættelse uden nogen som helst tidsgrænse. Og det med at give henstand. Ja, det kan selvfølgelig betyde, at nogle borgere bliver fri for at betale skat. Det, der ikke er betalt, er fortjent, så det er da også ganske udmærket. Hvis man så havde suppleret det med, at morarenten blev behandlet som andre renter og var fradragsberettiget, havde det trods alt været lidt af en fordel, og skal vi endelig blive ved det positive, må man vistnok sige, at der i disse år, først og fremmest takket være den statsskattedirektør, der efterhånden har fået nogen erfaring, er kommet en vej væk fra dette pedanteri og dogmatikeri, som prægede statsskattedirektoratet tidligere. Det er nok væsentligt væsentligere i retning af at gavne retssikkerheden end alt det, som i øvrigt er fremdraget, og ligningsrådet gør nok også i disse år sine ting til at oprydde embedsmændenes besynderlige eksercitsner med logiske betragtninger helt fjernt fra det levende livs vilkår, så der er altså noget godt at sige. Men at så skatteministeren ved denne lejlighed, som næsten altid når han kommer på denne talerstol, siger, at det i forvejen alt, alt for overbemandede skattedepartement og skatteministerium nu yderligere skal have en flom af flere mennesker ansat til at bedømme, hvordan retssager skal føres, er i hvert tilfælde fuldstændig meningsløst. Vi har alt for mange mennesker i skatteministerens ministerium, og det personale skal nedskæres, det skal ikke forøges. Det er i hvert tilfælde et trin i retning af større retssikkerhed i skattesager her i dette land.

Et skattelovråd. Ja, det kan måske nok blive en syltekrukke eller andet, som forskellige socialdemokratiske pampere kan få nogle honorarer for at sidde i og rode, men skatteudskrivningsretten er fundamentalt en opgave for folketinget, og den skal ikke, som nu hr. Tastesen foreslog, deles op i en politisk del og en teknisk del, og man så skulle lave det teknisk mere eller mindre rigtigt. Skat er politik, og derfor hører sådan noget ikke hjemme hos nogle emeritusser, eller hvem man har tænkt at putte af tusser ind i et sådant skattelovråd. Det er en decideret dårlig idé at inkludere sig derpå.

Problemerne omkring den bindende forhåndsbesked. Ja, det lyder selvfølgelig meget

dejligt, at folk skal kunne finde ud af, hvordan deres skatteretlige stilling i grunden er, men det kan, som hr. Rahbæk Møller strejfede det, først og fremmest ske ved, at vi giver klare skattelovregler, for vi kan i praksis se, at spørgsmålet om forhåndsbesked ikke kan løses på en tilfredsstillende måde, bortset fra på et enkelt, men også ganske vigtigt område, nemlig det, der vedrører vurderinger. Der er det sikkert således, at man gennem en forhåndsbeskedsinstitution, bygget op nogenlunde som vi har den i dødsbøbeskatningen, virkelig kan nå frem til, at værdiansættelserne bliver fastlagt og fastlagt bindende og fastlagt endeligt, således at man ved, hvad man skal disponere efter, og det er et stort praktisk fremskridt, hvis man kan komme dertil, men med alle de titusinder af forskellige momenter, der skal ind i afgørelserne af skattesager af den type, der vil blive forelagt, vil det være aldeles udelukket, at ikke den myndighed, der har givet den såkaldt bindende forhåndsbesked, bagefter vil kunne komme og sige: nå ja, men vi vidste ikke ditten, og vi vidste ikke datten, og derfor kommer vi nu til det modsatte resultat, og så skal vi altså til at have en ekstra gang skatteproces, hvor man skal skændes frem og tilbage om, hvorvidt man havde givet relevante forkerte oplysninger i forbindelse med forhåndsbeskeds sagen. Derfor tror jeg ikke noget som helst på, at det kan fungere.

Så talte hr. Tastesen om skatterevisorernes nylige skøn over 20-30 mia kr.s skattesnyderi, og han vidste ikke, om tallet kunne holde. Jeg kan da godt sige, at det tal er alt for lavt. Når man sammenholder med, hvad man beregnede fra Viggo Kampmanns side i sin tid, og ser på udviklingen både inflationært og i dårlig skattelovgivning, er der da gud ske lov et væsentligt større skattesnyderi i samfundet i dag, og det skal vi være glade for, for ellers var samfundet totalt gået i stå, så havde vi haft 800.000 arbejdsløse i stedet for 300.000.

Det er socialt vægtigt og vigtigt, at vi har det åndehul tilbage, der hedder skattesnyderi. Derfor må vi med al kraft sørge for, at vi i hvert fald kan bevare dette socialt meget, meget vigtige åndehul. Nå, nu tænder formanden den røde lampe, så jeg må slutte.

Bollmann CD):